

Вяра

11.07 по еретическия, †28 юни по православния календар - Пренасяне на честните мощи на св. мъченици Кир и Иоан. Св. преподобни Павел. Св. преподобни Сергей и Герман, Валаамски чудотворци

Пренасяне на честните мощи на светите мъченици Кир и Иоан (412)

Светите мъченици Иоан и Кир. Фреска от Атон. Манастир Дионисиат. 1547 г.

Светите мъченици Кир и Иоан пострадали за Христовото име в 31-ия ден на месец януари, при управлението на Диоклетиан, в град Коноп, намиращ се на двадесет поприща от великия град Александрия. След тяхната страдалческа смърт християните тайно взели техните свети тела и ги погребали с почит. Целебните мощи на тези свети мъченици били открити след като изминало много време (от деня на тяхната мъченическа кончина); те били открити, когато правоверните християни, като победили елинските идолослужители,

започнали навсякъде да съзиждат храмове без страх.

Християните започнали да строят храмове, особено от времето на император Теодосий Велики. Император Теодосий, като победил западния цар Максим с всичките му войски по молитвите на светите отци, подвизаващи се в египетската пустиня, отправил при тях специални пратеници с молба за помощ. Сред светите отци, подвизавали се в Египет, трябва да споменем Сенуфий, който се прославил с чудеса и се подвизавал в един скит. Царят написал за него на александрийския патриарх Теофил, като го молел да го изпрати в Константинопол, за да се подкрепи с неговото благословение и молитви в борбата с противниците. Изпълнявайки царското желание, Теофил сам се отправил към скита на този преподобен отец с молба да отиде в Константинопол при цар Теодосий. Но Сенуфий в никакъв случай не желаел да излезе от своята килия. Най-накрая, след упоритите молби на патриарха, Сенуфий взел монашеската си мантия и жезъла си и като се обърнал на изток, ги издигнал нагоре, след което вдигнал очи към небето с думите:

- Господи Боже на силите! Със смирение Ти се моля, дай на тази мантия и на този жезъл такава сила, каквато Ти по Твоето милосърдие би ми дал, ако аз бих отишъл там.

Като се помолил с такива думи, Сенуфий дал наметалото и жезъла си на патриарха, като казал:

- Изпрати това на царя вместо мен и му напиши по време на битката да облече наметалото, да вземе жезъла в ръка и смело да тръгне пред войската си срещу врага. И тогава ще види Божията сила.

Царят приел изпратеното с вяра, извършил всичко според думите на преподобния и удържал славна победа. В памет на победата, както и на преподобния Сенуфий, жителите на

Александрия издигнали статуя на царя, облечен в монашеска мантия и държащ жезъл в ръка, и всяка година жителите на града тържествено празнували деня на тази победа, отдавайки благодарение на Господа.

От това време, благодарение на все по-голямото разпространение на християнството, вярващите започнали да строят храмове в Александрия и по цял Египет. И когато патриарх Теофил пожелал да издигне в Коноп голяма църква в чест на светите апостоли, били намерени мощите на светите чудотворци Кир и Йоан. Това станало след смъртта на Теодосий, по време на царуването на неговия син Аркадий. В житието на александрийския патриарх Кирил пише следното за пренасянето на тези мощи.

“На разстояние две поприща от Коноп се намирало едно място, наречено Манутин (по-рано то било селище). Тук имало древно капище, обиталище на демони; това място внушавало ужас на всички, тъй като живеели множество нечисти духове. Патриарх Теофил, още докато бил жив, искал да очисти това място от бесовете и да го освети, за да послужи за Божия прослава, но зает с други грижи и вече бидейки в края на дните си, светецът не успял да осъществи своето намерение. Свети Кирил, като приел след Теофил александрийската катедра, решил да осъществи намерението му и усърдно се молел на Бога да му даде помощ и сила за побеждаването и прогонването на нечистите духове от Манутин. И ето, във видение му се явил ангел Господен, който му заповядал да пренесе в Манутин честните мощи на мъчениците Кир и Йоан, за да прогонят бесовската сила. Свети Кирил така и постъпил, пренесъл в Манутин мощите на светците и построил там църква в тяхна чест. Скоро след това нечистите духове завинаги се отдалечили оттам и мястото станало източник на изцеления, дарявани от мъченическите мощи.”

Необходимо е да споменем накратко и за чудесата, извършени от светите чудотворци Кир и Иоан.

По времето на светеяшия александрийски патриарх Евлогий, синът на градоначалника Юлиан, на име Амоний, имал на шията си болезнени подутини, които растели отвътре и били наричани от лекарите скрофули или струми; увеличавайки се и нараствайки от ден на ден, тези тумори натежали на шията му и го заплашили със смърт; били извикани много искусни лекари, но болният не получил никакво облекчение. Бащата на момчето, силно опечален, оставил земните лекари и се обърнал за помощ към светите чудотворци Кир и Иоан; той започнал да се моли със сълзи при техните честни мощи, като просел от тях да дарят здраве на неговия син. Светиите пък, като се явили във видение, заповядали на юношата преди всичко да остави грижата за богатство и слава и в знак на смирение да измете праха от техния храм; после, като направили пластир от восък, смесен с хляб, заповядали му да обвие с него шията и гърлото на болния. И веднага щом това било направено, болестта отминала и Амоний се сподобил със здраве по молитвите на светите безсребреници.

След известно време Амоний, като забравил увещанията на светците, се възгордял и отново се разболял от друга болест, която била наказание за неговото непослушание. Той започнал да страда от стомах и болестта му била толкова тежка, че не можел да приема нито храна, нито питие; всичко, което той слагал в уста, се изхвърляло обратно. Тогава отново се обърнал за помощ към познатите му лекари, ветите страдалци Кир и Иоан, и започнал да им се моли със сълзи. Светиите, като му се явили във видение, отначало го укорили за гордостта, после му заповядали да снее скъпите одежди и да се облече във вретиче; след това да вземе и да занесе студена вода на болни и на бедни хора, за да утоли жаждата им. Когато Амоний изпълнил всичко това добросъвестно,

светиите веднага му се явили и му заповядали да вземе елей от кандилото им, а също и восък от горящите свещи при тяхната рака, да направи пластир и да го положи върху стомаха си. Като изпълнил това, Амоний оздравял.

Един александриец, на име Теодор, сляп от много време, бил доведен в църквата при целебните мощи на светите страдалци; тук той се молил с усърдие за изцеление от слепотата си. Във видение му се явили светиите и му заръчали да отиде и да се умие при извора, течащ близо до техния храм. Той отишъл, умил се и когато изтрил с кърпата лицето си, прогледнал и почувствал, че от очите му на кърпа, подобно на някакви люспи, паднало пердето. Теодор с радост се върнал в църквата, като показвал на всички следите от своята слепота върху кърпата.

Един друг мъж на име Калос, с прекрасен живот, отговарящ на името му, паднал случайно от стълба, натрошил пищяла на крака си на много части и тежко страдал. Той търсил помощ от много лекари, но не получил облекчение. Тогава се обърнал с твърда вяра за помощ към безсребрениците Кир и Йоан; като помазал с елей от кандилото им крака си, болният на часа получил изцеление.

Един човек на име Исидон от Маюма страдал от болест на черния дроб, който, загнивайки, се смесвал с кръвта, и поради това болният хрachel кръв. Тъй като този човек не могъл да получи облекчение от никакви лекари, той се обърнал към многоцелебните мощи на тези свети мъченици. Светиите му се явили, и то не в сънно видение, а наяве, и му дали да вкуси парченце лимон; като го приел от техните ръце, той не знаел от кого взима: мислел си, че това е някой от народа, дошъл на поклонение при честните мъченически мощи. Когато болният изял даденото му, коремът му веднага сякаш се свил и той изхвърлил през устата си големия червей, който мъчел черния

му дроб; а светите безсребреници станали невидими. Исидор, който оздравял от този момент, въздал благодарност на Бога и Неговите свети угодници.

Човек на име Мина, началник на град Филипон, страдал от силна треска; към тази болест се прибавило и втвърдяване на стомаха, така че се прекратили неговите естествени нужди. Всички лекарства, приемани устно от болния, не само не му доставили никакво облекчение, но още повече го измъчвали, като се задържали в него. Този мъж страдал две седмици; неговата болест била твърде жестока и той вече не се надявал на помощ от лекарите. Като си спомнил за светите безсребреници - Кир и Иоан, Мина заповядал да го занесат с постелята му в Манутин при техните целебни мощи. След като се помолил при мощите със сълзи на очи, той задрямал и заспал; тогава светците му се явили и му дали да изяде една смокиня. Като се събудил от съня, той намерил плода на постелята, близо до себе си; изял я и болестта на стомаха му веднага минала и той оздравял.

На един друг Мина, с леки и бързи нозе, като древния Асаил, "като сърна в полето", заболели краката толкова тежко, че въобще не можел да ходи; той бил на легло дълго време, с големи отоци. Той заповядал да го отнесат с постелята при светите чудотворци Кир и Иоан. И когато помазал своите нозе с елей от кандилото, горящо при честните мощи на светците, веднага оздравял и започнал да ходи; за всичко това той благодарил на Бога и на Неговите свети угодници.

Една жена на име Теодора, веднъж като пила вода, глътнала малка жаба, без да я забележи; тя започнала да расте в корема. В началото жабата причинявала на Теодора неголямо страдание, но когато пораснала, станала причина за толкова голяма болка, че тази жена нямала покой нито денем, нито нощем поради жестоките си страдания. Тя силно крещяла и се

хвърляла на земята, но никой не могъл да помогне, и даже никой не подозирал каква била нейната болест; мнозина мислили, че е измъчвана от бяс. Накрая я довели при светите чудотворци Кир и Йоан; те, като ѝ се явили през нощта, заповядали ѝ, преди да приеме храна, да изпие голямо количество вода. Жената направила това; стомахът се раздвижил, тя изхвърлила от устата си голямата жаба и оздравяла. Всички, като видели това, се удивили и прославили Бога и Неговите свети угодници.

След нея за помощ към светците се обърнал мъж на име Теодор. Той случайно погълнал отрова, дадена му от зли хора, и силно страдал, като лекарите не могли да му помогнат. Докато Теодор със сълзи на очи се молил за своето изцеление, във видение му се явили светците и му заповядали да изяде някакво животно, наричано на гръцки скопендра. Като се пробудил след това видение, Теодор се прекръстил, понеже помислил, че било демонско внушение; после отново продължил да се моли на светците, просейки изцеление от тях. През следващата нощ свети Кир и Йоан отново му се явили и отново му заповядали да направи същото; но той и този път не повярвал на светиите, понеже това животно се считало за отровно, светиите се явили и трети път, но Теодор и този път не ги послушал, като смятал това за демонско изкушение. На четвъртата нощ те му се явили вече не насън, а в действителност: изразили съчувствието си към Теодор и му казали:

- Защо не вярваш на думите ни? Стани по-скоро и иди при нашия извор; там изяж това, което сметеш за ядливо; то ще бъде за теб истинското лекарство.

Теодор, като повярвал най-сетне в истинността на явяването на светиите, на разсъмване се запътил към извора и намерил на земята малка краставица; Теодор я взел и я вкусил с

удоволствие; но когато възнамерявал да сложи в устата си последното късче от нея, забелязал, че в нея се намира и последната част от животното, наричано скопендра - понеже той го изял почти цялото заедно с краставицата; като се изплашил много, той хвърлил остатъка от краставицата, след което започнал да повръща и повърнал заедно с краставицата и животното цялата отрова, която била в него. След това Теодор се почувствал напълно здрав и като дошъл в църквата, се поклонил с благодарност на честните мощи на своите изцелители.

Една жена на име Мария дошла от Вавилон при мощите на светите чудотворци. Тя довела със себе си осемгодишния си син, на когото езикът, поради демонско коварство, висял от устата му; езикът с дължина една педя, бил много по-голям от обикновен човешки език и имал твърде страшен вид: бил дебел, черен, вонящ, неприятен за всички, които го виждали и през цялото време от него изтичала черна слюнка. Това момче случайно паднало на земята край гроба на светиите и ударило езика си в мрамора, който се намирал там; на часа езикът му се освободил от бесовското коварство, върнал се на своето място и приел обичайния си размер, и така това дете оздравяло.

При мощите на светците бил доведен човек на име Евгений от Египет, който страдал от водянка; от тази болест цялото му тяло отекло и коремът му бил твърде издут. Светците му се явили във видение, докоснали с ръце корема и казали:

- Евгений! Стани и се върни здрав в своя дом.

Евгений станал веднага, освободил се от отока и напълно оздравял.

Като си припомним малък брой от многото чудеса на светите безсребреници Кир и Йоан, да прославим Христа Бога,

дал им такава благодат, Който е прославян вечно с Отца и Светия Дух. Амин.

Тропарь, глас 5:

Чудеса святых Твоих мученик, стену небориму нам даровавый Христе Боже, тех молитвами советы языков разори, царства скиптры укрепи, яко един благ и человеколюбец.

(Дарил ни чудесата на Твоите светици като неборима стена, Христе Боже, по техните молитви разстрой заговорите на враговете и утвърди царските скиптри като едничък благ и човеколюбец.)

Кондак, глас 3:

О божественныя благодати дар чудес восприемше святии, чудодействуете в мире непрестанно, вся наша страсти рукодействием изсецающе невидимо, Кире богомудре, со Иоанном славным: вы бо сущие божественнии врачеве есте.

(Приели дар на чудотворство от божествената благодат, светици, непрестанно чудодействате в света; невидимо пресичате действието на всички наши страсти, Кире богомъдри и славни Иоане: вие сте наистина божествени лекари.)

В същия ден се чества паметта на преподобния Павел (VII)

Преподобният Павел бил роден в град Коринт, от родители християни; възпитан в благочестие и от младост възлюбил Бога, той дошъл в един от манастирите и приел монашеско пострижение; той много се потрудил в монашеските подвизи и бил опитен подвижник. Против Павел се въоръжил бесът на блуда; веднъж през нощта, докато преподобният Павел стоял на молитва, бесът му се явил и казал:

- Ако не удовлетвориш своята плътска похот, макар и веднъж, аз ще въстана жестоко против теб!

Павел забранил на беса с името на Иисус Христос и го прогонил с кръстното знамение.

После бесът подучил една блудница да донесе при преподобния детето, което неотдавна родила; като го положила на леглото на преподобния, тази жена му казала:

- Аз заченах от теб и родих това дете.

Старецът приел младенеца с радост. Еретици дошли при

стареца, вързали ръцете му отзад и като привързали младенеца към шията на преподобния, го развеждали с подигравки из града. Като се изправил сред народа и дал знак с ръка, Павел казал:

- Братя, чуйте! Да попитаме младенеца и нека той ни каже, кой е неговият баща?

(Младенецът бил само на няколко дни.) И Павел казал на младенеца:

- Кажи ни, кой е баща ти?

Новороденото, като се показало от своите пеленки, посочило с ръка към ковача и казало:

- Ето това е моят баща, а не монахът Павел.

Хората, като чули това, се поклонили на стареца, просейки от него прошка.

От този момент Бог дарувал на преподобния дар на лекуване. Преподобният възлагал ръце над болящите и те получавали здраве.

Като проживял повече от седемдесет години, преподобният се преставил в Господа, Комуто усърдно служил, и бил причислен към лика на светците; заедно с тях той прославя Единия Бог в Троица, на Когото подобава слава, чест и поклонение, сега и во веки. Амин.

В този ден се чества паметта на преподобните отци Сергей и Герман, Валаамски чудотворци, починали около 1353 г.

ЧЕТИ-МИНУТЕ НА Св. ДИМИТРИЙ РОСТОВСКИ

ЖИТИЯ ПРЕПОДОБНЫХ СЕРГИЯ И ГЕРМАНА, ВАЛААМСКИХ ЧУДОТВОРЦЕВ (XIV)

Основатели Спасо-Преображенского Валаамского монастыря, преподобные Сергей и Герман, согласно церковному преданию, были греческими священноиноками, пришедшими в X веке во владения Великого Новгорода вместе с первыми православными миссионерами. Исторические сведения об основателях Валаамского монастыря скудны. Часто во времена вражеских нашествий (XII, XVII века) монастырь переживал опустошение, на долгие десятилетия прерывалось здесь иноческое служение. Во времена нашествий уничтожались церковные памятники, монастырские святыни, не раз были сожжены и разграблены богатейшие монастырские библиотека и хранилище рукописей. 11 июля – память преподобных Сергея и Германа, Валаамских чудотворцев

Не дошло до нас и житие преподобных Сергия и Германа Валаамских. В XVI веке уже были утрачены многие исторические документы, об этом свидетельствует древний синодик Валаамского монастыря, после разорения обители в 1611 году хранившийся в Староладожском Васильевском монастыре. Этот синодик является единственным историческим документом, написанным на Валааме, в котором отражено подлинное знание о первоначальниках обители. В синодике в списке игуменов упоминаются преподобные Сергий и Герман.

Свидетельством иноческого подвига преподобных стали церковное предание и древние летописные памятники. Смысл иноческого жития преподобных Сергия и Германа состоял в просвещении светом Христовой веры языческих карельских племен, в утверждении православия на Севере Руси, в основании монашеской обители, которая стала оплотом православия в ранние века христианского просвещения. Древние новгородские летописи сообщают об обретении мощей преподобных Сергия и Германа и перенесении их в Новгород во время нашествия шведов в 1163–64 гг.

Именно тогда состоялось местное прославление основателей Валаамского монастыря и было положено начало церковному почитанию преподобных Сергия и Германа в пределах Новгородской епархии. Свидетельством их церковного почитания является наличие их в соборе Новгородских святых, упоминания в службе «Всем русским святым», составленной в XVIII веке, а также прориси и иконописный подлинник XVIII века.

В начале XVIII века были известны иконы преподобных Сергия и Германа. Напоминание об утраченном житии преподобных встречается в многочисленных списках «Валаамской беседы», памятника церковной публицистики XVI–XVII веков. Зачало «Беседы», несомненно, является отрывком из сентябрьских Миней, где повествуется о перенесении мощей преподобных

Сергия и Германа (Карельских чудотворцев) из Новгорода в монастырь Всемилоостивого Спаса по утишении военной опасности, по-видимому, в 1182 г., что подтверждается новгородскими летописными источниками. Первоначальное место подвигов преподобных Сергия и Германа указывается на Святом острове. Так говорит предание, известное при игумене Ефреме во второй половине XVIII века. Также данный факт подтверждает и шведский атлас, в котором на карте острова Валаама Святой остров именуется как Vanho Valamo – Старый Валаам, и на этом острове указан крест.

Чрезвычайно широкое распространение «Валаамской беседы», известной во множестве списков XVI, XVII, XVIII веков, свидетельствует о высоком духовном авторитете основателей Валаамского монастыря, так как именно их духовными устами изложена позиция нестяжателей в известной церковной полемике XVI века.

В 1611 году монастырь был разорен шведами, и на острове жили шведские колонисты. В 1685 году, в царствование великих князей Иоанна Алексеевича и Петра Алексеевича, шведы захотели откопать мощи преподобных и надругаться над ними, но Господь молитвами преподобных вскоре послал на них великий недуг и расслабление членов, поэтому они устрашились и над мощами их устроили часовню.

11 июля – память преподобных Сергия и Германа, Валаамских чудотворцев. В 1755 году игуменом Ефремом был выстроен новый деревянный соборный храм, в котором имелся придел преподобных Сергия и Германа. Путешественник, капитан Яков Яковлевич Мордвинов так описывает саму обитель: «Монастырь построен на горе каменной, церкви, колокольня и ограда деревянные. И всему оному монастырю взят план, и на плане означено: Соборная церковь Преображения Господня, в ней приделы: с южной стороны – святых апостолов Петра и

Павла, с северной — святого апостола Иоанна Богослова, вверху с юга святого апостола Андрея Первозванного, с севера — святых праведных Захарии и Елисаветы, внизу с южной стороны — преподобных отец Сергия и Германа, Валаамских чудотворцев, где и мощи преп. под спудом, а сверху сделаны раки, и на раки их положены живописные их образы».

К 28 июня 1789 года был освящен новый соборный храм преподобных Сергия и Германа, Валаамских чудотворцев, казначеем Иннокентием с братией, где мощи их почивают под спудом. В 1817 году архимандритом Коневского монастыря Иларионом была составлена служба преподобным Сергию и Герману, Валаамским чудотворцам, и напечатана в Синодальной типографии с приложением поучительного слова на память их.

В 1819 году, 20 октября, Святейшим Синодом было предписано общероссийское почитание Валаамских угодников и определены дни церковного празднования их памяти — 28 июня/11 июля и 11/24 сентября.

Мощи преподобных Сергия и Германа и ныне почивают под спудом в Спасо-Преображенском Соборе Валаамского монастыря. Свидетельством благодатной молитвенной помощи преподобных являются многочисленные чудеса, явленные по вере просящих и молящихся.

Основатели монастыря, преподобные Сергий и Герман, Валаамские чудотворцы, не оставили нам своего жития, которое, несомненно существовало, сохранились лишь краткие упоминания в летописях и древних рукописях. Но преподобные Сергий и Герман никогда не оставляли своего братства. Они продолжают свидетельствовать на протяжении тысячи лет свое незримое присутствие, охраняя своим молитвенным предстательством Валаамскую обитель.

Тропарь преподобных

глас 4

Евангелия Христова истиннии послушницы/ явистесья,
преподобнии,/ мир и вся, яже в нем, яко не сущая,/
преобидевше любви ради Христовы,/ и в морской остров
вселистесья,/ и трудолюбно в нем противу козней невидимых
врагов подвизастесья,/ постом, бдением же и всенощным
стоянием/ плоти своя духу мудре повинули есте. / Сего ради от
Вседержительныя десницы достойныя венцы прияли есте,/ и
ныне Пресвятей Троице предстояще, молитесья,/ всеблаженнии
отцы Сергие и Германе,/ сохранитесья в мире отечеству
нашему// и спаситесья душам нашим.

Тропарь преподобных Сергия и Германа Валаамских

глас 1

От мирския молвы бегающе, безмолвия и благочестия
рачители,/ в тихое пристанище Валаама от востока
приидосте,/и в нем Евангельски Христу добродетельми
последовавше, на верх совершенства востекли есте:/и ныне в
торжестве премирном Богозрением наслаждающиеся,/
всеблаженнии отцы Сергие и Германе, Человеколюбца Бога
молите,/ еже спасти всех нас, благочестно вас почитающих.

Кондак преподобных

глас 4

От мирскаго жития изшедше,/ отвержением мира Христу
последовасте,/ и достигосте великаго Нева езера,/ и, в нем на
острове Валааме всельшесья,/ равноангельное житие пожили
есте,/ отонудуже веселящесья прешли есте к Небесным
чертогом. / И ныне со Ангелы Владычню Престолу
предстояще,/ поминайте нас, чад своих,/ яже собрали есте,

богомудрии,/ да радостно от души вопием:// радуйтеся, Сергие и Германе, отцы преблаженнии.

Молитва преподобным Сергию и Герману Валаамским

О, велиции отцы наши, Христовы угодницы и теплии предстатели ко Спасу о душах наших, Сергие и Германе! Вы бо в недузех целители явистеся, по морю плавающим кормчии, и утопающим благонадежное избавление, и от всякаго смертоноснаго нашествия хранители, паче же от духов нечистых свобождение и всяких наветов, противу нас содержимых, очищение и помощь. О, преблаженнии отцы и чудотворцы преславнии, Сергие и Германе, молитесь ко Владыце Христу о нас, грешных, яко да вашими молитвами сподобимся в день Судный деснаго предстояния и наслаждения во Царствии Божии во веки веков. Аминь.

† **ВИЖТЕ ОЩЕ**

Отстъплението от вярата наречено "нов стил"

ЗА СЪКРАЩАВАНЕТО НА ЛИТУРГИИТЕ, ТАЙНСТВОТА И ТРЕБИТЕ В НОВОСТИЛНАТА ЦЪРКВА

ЗА ПРЕМАХВАНЕТО НА ОГЛАШЕНИЕТО

ЗАЩО БОГ НИ ИЗОСТАВИ

ЗА КОРЕНА НА ЗЛОТО, ЗА НАЧАЛОТО НА ОТСТЪПЛЕНИЕТО НА РОДНАТА НИ „ЦЪРКВА“, ЗА БЪЛГАРСКАТА СХИЗМА

Театърът на антихриста

ИСТИНАТА ЗА НАШИЯ НАРОД

Християнството на българите и техните владетели

ИДЕЯТА "ПРАВОСЛАВНИ БУДИТЕЛИ"

Православна ли е демокрацията

Народе, народе...

Защо се премахва вероучението

За старостилния икуменизъм

КОЙ СТОИ ЗАД ОТСТЪПЛЕНИЕТО

ДИСЕКЦИЯ НА ЧОВЕКООМРАЗТА

**ПАСТИРСКО ОКРЪЖНО ПОСЛАНИЕ ПРОТИВ
МАСОНСТВОТО**

Против юдомасонството

Изповедание на вярата

КЪДЕ СЕ Е СЪХРАНИЛО ПРАВОСЛАВИЕТО